gemeente hulst

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van de gemeente Hulst

Nr. 543550

24 november 2026

Beleidsregels zon- en windenergie gemeente Hulst

1. Inleiding

Duurzame energie is de afgelopen jaren steeds belangrijker geworden. Sinds de gemeente Hulst in 2018 beleid heeft vastgesteld voor zon- en windenergie, zijn de ambities op het gebied van klimaat en duurzaamheid verder toegenomen. Ook zijn de regels veranderd door de invoering van de Omgevingswet, waardoor er meer mogelijkheden zijn gekomen voor duurzame energieprojecten.

De gemeente Hulst wil bijdragen aan de landelijke en regionale klimaatdoelen. Daarom wordt ingezet op energiebesparing, het opwekken van duurzame energie in de eigen omgeving en het betrekken van inwoners en bedrijven bij de energietransitie.
Tegelijkertijd is het belangrijk dat duurzame energieprojecten goed passen in de omgeving. De gemeente wil ruimte bieden aan nieuwe initiatieven, maar houdt daarbij ook rekening met het landschap, de leefomgeving, natuurwaarden en de belangen van omwonenden.

De gemeente streeft ernaar om zoveel mogelijk duurzame energie op te wekken voor de lokale en regionale energiebehoefte. In deze beleidsregels ligt de nadruk op zonne- en windenergie, omdat dit momenteel de meest gebruikte vormen van duurzame energieopwekking zijn. Daarnaast worden ontwikkelingen op het gebied van waterstof, energieopslag en andere nieuwe energietechnieken gevolgd. Deze kunnen in de toekomst een grotere rol gaan spelen in de energievoorziening van de gemeente

Landelijk energieverbruik
In 2025 bedroeg het totale energieverbruik in Nederland ongeveer 2.600 petajoule (PJ). Hierin zijn inbegrepen: het elektriciteitsverbruik, het energiegebruik voor alle vervoer en het warmteverbruik van alle sectoren (huishoudens, industrie, diensten, agrarisch, etc.). Een petajoule is een zeer grote hoeveelheid energie; 1 PJ staat gelijk aan 10^15 joule. Om een beeld te geven van het verbruik: Een lamp van 1 watt verbruikt ongeveer 1 Joule per seconde aan elektrische energie.

Het verbruik schommelt jaarlijks wat heen en weer en is onder meer afhankelijk van een milde of strenge winter. Het energieverbruik omvat het gebruik van elektriciteit, warmte en brandstoffen door huishoudens, bedrijven, industrie, landbouw en vervoer.

Hoewel het totale energieverbruik sinds 2000 aanzienlijk is afgenomen, spelen fossiele brandstoffen zoals aardolie, aardgas en kolen nog steeds een belangrijke rol in de Nederlandse energievoorziening. Tegelijkertijd groeit het aandeel duurzame energie uit bronnen zoals zon, wind, biomassa en warmtepompen. In 2025 was ongeveer een kwart van het totale energieverbruik afkomstig uit hernieuwbare energiebronnen, een verdere stijging ten opzichte van voorgaande jaren.

De industrie vormt de grootste energieverbruiker van Nederland, gevolgd door de gebouwde omgeving (woningen en utiliteitsbouw) en de mobiliteitssector. Energie wordt daarbij niet alleen gebruikt voor elektriciteit, maar ook voor productieprocessen, verwarming, koeling en transport

Het jaar 2025 wordt daarom als referentiejaar gebruikt: het laat zien dat Nederland zich midden in de overgang bevindt van fossiele naar duurzame energie. Om de klimaatdoelen voor 2050 te behalen, blijft verdere energiebesparing en uitbreiding van duurzame energieopwekking noodzakelijk.

Energieverbruik gemeente Hulst
Binnen de gemeente Hulst wordt een belangrijk deel van de energievraag veroorzaakt door de industrie en agrarische sector, terwijl huishoudens vooral energie verbruiken voor elektriciteit, verwarming en vervoer. De gemeente zet in op energiebesparing en de opwek van duurzame energie om bij te dragen aan de regionale en landelijke klimaatdoelstellingen.

De gemeente Hulst streeft naar voldoende duurzame energieopwekking om te voorzien in de lokale energiebehoefte van haar huishoudens. In het kader van de energietransitie wordt ingezet op verschillende vormen van duurzame energieopwekking, waarbij zon- en windenergie een belangrijke rol spelen.

Noodzaak
Met een toename van het aantal elektrische apparaten, elektrisch vervoer en het overschakelen van fossiele brandstoffen naar duurzame energie zal in de komende jaren de (wereldwijde) energieconsumptie sterk blijven groeien. In diezelfde periode zal de CO_2-uitstoot gereduceerd moeten worden. Zoals alge-

meen bekend is raken de fossiele brandstoffen op. Om toch in de energieconsumptie te kunnen blijven voldoen is het opwekken van duurzame energie essentieel.

Ambitie
Nederland heeft samen met veel andere landen het Klimaatakkoord van Parijs ondertekend. Hierin zijn afspraken gemaakt om de uitstoot van broeikasgassen sterk te verminderen ten opzichte van 1990. De Europese Unie heeft als doel gesteld om de uitstoot in 2030 met ten minste 55% te verminderen. Nederland sluit hierbij aan en streeft ernaar om minimaal 55% uitstootreductie te realiseren, met de ambitie om dit verder te verhogen.

Een belangrijk deel van de uitstoot van broeikasgassen ontstaat bij de productie van energie uit fossiele brandstoffen, zoals gas en kolen. Daarom zet Nederland in op een omschakeling naar duurzame energiebronnen, zoals zon en wind. In het Klimaatakkoord van 2019 is afgesproken dat er landelijk 35 TWh duurzame elektriciteit op land wordt opgewekt. Om deze opgave uit te voeren, is Nederland verdeeld in 30 energieregio's. Iedere regio heeft hiervoor een Regionale Energiestrategie (RES) opgesteld, waarin wordt aangegeven hoe zij bijdraagt aan de landelijke doelstelling.

De ambitie is om de uitstoot van broeikasgassen fors te verminderen en de energievoorziening te verduurzamen door meer duurzame energie op te wekken, inwoners te laten meeprofiteren van energieprojecten en zorgvuldig om te gaan met de beschikbare ruimte.

Opwek en ruimtelijke ordening
Om een beeld te geven van wat één Megawatt betekent in de ruimtelijke ordening: het opwekken van één Megawatt door zonnepanelen neemt ongeveer 1 hectare grond in beslag. Een moderne windturbine levert gemiddeld 3 MW op (gegevens anno 2018).

Bij windturbines dient een minimale afstand tot woningen aangehouden te worden. Deze afstand ligt gemiddeld op 400 tot 500 meter, afhankelijk van de hoogte van de turbine. Deze afstanden zijn gebaseerd op de geluidsoverlast van de wieken, de slagschaduw en externe veiligheid (bijvoorbeeld voor afbrekende onderdelen). De richtafstand bij een grootschalig zonnepark is die voor geluid en bedraagt 50 meter. Afhankelijk van het vermogen van de omvormers kan deze afstand nog worden verkleind tot 30 meter.

Bij windturbines is het mogelijk om de grond onder de windturbine te gebruiken, bijvoorbeeld ten behoeve van de landbouw. Ook een zonnepark kan slim worden gecombineerd met andere functies.

Zo kan een zonnepark meerwaarde krijgen door het laten grazen van schapen onder en tussen de panelen, het plaatsen van bijenkasten of het plaatsen van verschillende bloemen en planten ten behoeve van de flora en fauna in het gebied.

Naast zon-op-land is ook zon-op-dak een mogelijke manier. Voor zon-op-dak hoeft geen bruikbare agrarische grond te worden bestemd voor zonneparken. De bestaande bebouwing kan gebruikt worden voor het plaatsen van zonnepanelen. De opgewekte elektriciteit wordt dan ter plaatse afgevoerd naar het net. Dit is de beste optie voor slim ruimtegebruik. Daar zitten echter wel een aantal beperkingen aan. Meer hierover wordt uitgelegd in de paragraaf 'Aansluiting op net'.

Figuur 1: combineren van functies op één stuk grond: zonnepark en schapenweide

Landschap
Over het algemeen is het rendement van één windmolen meer dan één hectare zonnepanelen. Een moderne windmolen heeft vanwege zijn tiphoogte (circa 200+ meter) echter meer impact op het landschap en zijn omgeving, met name door geluid en slagschaduw. Windmolens met een lagere tiphoogte hebben hier minder last van, maar zijn voor grotere projecten vaak niet rendabel genoeg. Het draagvlak voor het plaatsen van windmolens kan daardoor lager zijn dan voor een zonnepark. Een zonnepark heeft namelijk een kleiner aandeel in het landschapsbeeld dan een windturbine.

Draagvlak
Het creëren van draagvlak is een van de belangrijkste aspecten voor het plaatsen van duurzame energiebronnen. Daarom is het belangrijk dat een initiatiefnemer vroegtijdig burgers uit de omgeving bij de plannen betrekt.

Op dit moment is niet bekend in hoeverre er binnen de gemeente Hulst draagvlak bestaat voor de ontwikkeling van zonne- of windparken. Gezien het toenemende aantal initiatieven voor zonne-energie, zowel op daken als op land, en de belangstelling voor lokale energieprojecten waarbij inwoners kunnen participeren, kan worden verwacht dat er voor de ontwikkeling van een zonnepark een zekere mate van maatschappelijk draagvlak aanwezig is.

Voor windenergie is op dit moment nog niet duidelijk in hoeverre er maatschappelijk draagvlak bestaat voor de plaatsing van windturbines. Om hier inzicht in te krijgen kan een draagvlakonderzoek worden uitgevoerd. De verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van een dergelijk onderzoek ligt bij de initiatiefnemer van het project.

Aansluiting op net
Om de opgewekte elektriciteit af te kunnen dragen zal er een aansluiting op het net benodigd zijn.

Bij zon op dak is het mogelijk om de zonnepanelen aan te sluiten op de plaatselijke netaansluiting, mits deze voldoende capaciteit heeft. Per huisadres verschilt de grootte van de aansluiting. Die bepaalt hoeveel Watt aan zonne-energie er aan het net kan worden afgedragen. Welke adressen qua dakoppervlak, bouwtechnische staat en netaansluiting geschikt zijn om een groot oppervlak aan zonnepanelen op te leggen, dient nader onderzocht te worden.

Figuur 2: het onderstation in de Cambronpolder Figuur 3: Grootschalig zon-op-dak

Netcongestie
Netcongestie verwijst naar een situatie waarbij het elektriciteitsnetwerk in een bepaald gebied overbelast raakt, waardoor de vraag naar elektriciteit de capaciteit van het netwerk overstijgt. Dit kan leiden tot vertragingen bij het aansluiten van nieuwe woningen, bedrijven of duurzame energiebronnen, zoals zonnepanelen.

In de gemeente Hulst kan netcongestie bijvoorbeeld optreden wanneer er een sterke groei is in het aantal woningen of bedrijven die elektriciteit willen afnemen, maar het bestaande netwerk niet voldoende capaciteit heeft om die vraag te ondersteunen. Dit kan resulteren in langere wachttijden voor het aansluiten van nieuwe klanten of de noodzaak om het netwerk uit te breiden, wat kosten met zich meebrengt en vertragingen veroorzaakt in de ontwikkeling van nieuwe projecten.

Batterij
Batterijen vormen potentieel een oplossing in gebieden waar transport schaarste dreigt en kunnen helpen om vraag en aanbod in balans te brengen. Met een batterij kan opgewekte energie worden opgeslagen om op een later moment beschikbaar te stellen wanneer er meer vraag en/of minder aanbod van duurzame energie is. Zo vindt er een gelijkmatigere levering plaats en is er minder sprake van piekbelasting. Het gebruik van batterijen voor opslag van duurzaam opgewekte energie wordt steeds realistischer omdat de prijzen van batterijen dalen en de energieprijzen stijgen. Toch worden batterijen bij zonneparken niet rendabel voor 2030 zonder aanvullend (landelijk)beleid.

Ondanks dat aanvullend beleid nodig is, moedigen we het aan dat initiatiefnemers gebruik maken van batterijen om vraag en aanbod beter in balans te brengen. We staan daarom welwillend tegenover initiatieven die gebruik wensen te maken van batterijen.

We volgen voor de plaatsing van batterijcapaciteit de voorwaarden voor de plaatsing van bouwwerken conform het (tijdelijke) omgevingsplan. Er is een tijdelijke uitzondering mogelijk voor de duur van de tijdelijke omgevingsvergunning van het zonnepark. We willen hiermee voorkomen dat er in het zicht zeecontainers met batterijen worden geplaatst, maar zorgen dat er wordt gezocht naar oplossingen die uit het zicht onttrokken zijn. Denk bijvoorbeeld aan batterijcapaciteit onder de zonnepanelen of onder het maaiveld. Daarnaast moet een initiatiefnemer de veiligheidsrichtlijn voor energieopslagsystemen in acht nemen. Deze richtlijn bevat eisen met betrekking tot constructie, plaatsing en onderhoud.

2. Toelichting op beleidsregels

Voorgaande overwegingen kunnen uiteindelijk worden samengevat in een beleidsregel voor zon- en windparken in de gemeente Hulst. In dit hoofdstuk wordt eerst een toelichting gegeven op de beleidsregels, welke de komende tijd de rode draad worden voor duurzaamheidsinitiatieven. Dit beleidsdocument is alleen ingegaan op zon- en windenergie. Duurzame energie beslaat echter nog veel meer aspecten. Regels voor potentiële andere vormen van duurzame energieopwekking zijn opgenomen in het omgevingsplan.

Kernenergie
Naast duurzame energiebronnen zoals zonne- en windenergie is kernenergie onderdeel van de provinciale visie op een toekomstbestendig en CO_2-neutraal energiesysteem. De ontwikkeling van nieuwe kerncentrales valt echter onder het bevoegd gezag van het Rijk en maakt daarom geen onderdeel uit van deze beleidsregels voor zonne- en windenergie op land.

Waterstof
Waterstof is een energiedrager, geen energiebron. Het moet eerst geproduceerd worden met energie, en slaat die energie op om het later weer vrij te geven. Het is een veelbelovende schone brandstof en grondstof voor de industrie, vooral in de vorm van groene waterstof, gemaakt met duurzame elektriciteit. Waterstof kan een belangrijke rol spelen in de energietransitie om minder afhankelijk te worden van fossiele brandstoffen, en wordt gebruikt in sectoren als scheepvaart, luchtvaart en industrie.

Waterstof vormt een onderdeel van het toekomstige Zeeuwse energiesysteem en wordt door de provincie gezien als een belangrijke energiedrager voor onder andere de industrie, mobiliteit en de verduurzaming van het energiesysteem. De ontwikkeling van waterstofproductie en -infrastructuur hangt daarbij samen met de beschikbaarheid van duurzame elektriciteit uit onder meer zonne- en windenergie.

De provinciale Omgevingsverordening bevat geen specifieke regels voor de locatiekeuze van waterstofproductie; waterstofproductie valt onder de reguliere regels voor bedrijfsfuncties.

De bestaande gasleiding binnen de gemeente Hulst wordt getransformeerd naar een waterstofleiding. Het realiseren van een aftakking op deze leiding is uitsluitend mogelijk op verzoek van een bedrijf. Wanneer een dergelijk verzoek wordt ingediend, zal eerst worden onderzocht of een aftakking technisch en ruimtelijk haalbaar is. Op basis van de uitkomsten van dit onderzoek worden eventuele vervolgstappen en de verdere procedure in beeld gebracht.

Waterstofproductie, opslag en transport maken daarom geen onderdeel uit van het specifieke toetsingskader van deze beleidsregels voor zonne- en windenergie op land.

Zonne-energie
De voorkeur is dat de opgave voor zonne-energie zoveel mogelijk wordt ingevuld op daken en binnen bestaand stedelijk gebied. Op die manier wordt de beschikbare ruimte dubbel gebruikt en blijft het buitengebied zoveel mogelijk open. Daarbij spelen het beschermen van het landschap en het voorkomen van verdere verstening en versnippering van het buitengebied een belangrijke rol.

Zonnevelden buiten stedelijk gebied zijn daarom alleen toegestaan op specifieke locaties. Hierbij worden de uitgangspunten van de zonneladder gevolgd. Deze uitgangspunten worden door de provincie als belangrijke belangen gezien en zijn opgenomen in de Omgevingsverordening. De regels gaan niet over zonnepanelen op daken van gebouwen.

Buiten stedelijk gebied zijn zonnevelden toegestaan op locaties waar al een andere functie aanwezig is, zoals stortplaatsen, infrastructuur, recreatieterreinen, solitaire bedrijven en op bedrijventerreinen. Bij recreatieterreinen kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een ongebruikt deel van een camping waar zonnepanelen worden geplaatst. Het is daarbij niet toegestaan om het recreatieterrein uit te breiden voor de aanleg van zonnepanelen.

Daarnaast zijn zonne-installaties toegestaan op water of op gronden waar een waterbassin is toegestaan. Wel moet in de motivering van het initiatief worden onderbouwd dat deze ontwikkelingen geen belangrijke nadelige gevolgen hebben voor natuur, recreatie of waterkwaliteit.

3. Beleidsregels zon- en windenergie gemeente Hulst

Artikel 1. Begrippen

1.1 Kleine windturbines
Windmolens of windturbines met een tiphoogte van maximaal 23 meter.

1.2 Grote windturbines
Windmolens of windturbines met een tiphoogte van 23 meter of meer.

1.3 Tiphoogte
De som van de mast en een rotorblad van een windturbine of windmolen.

1.4 Bouwperceel
Een aaneengesloten stuk grond, waar op basis van het plan een zelfstandige, bij elkaar behorende bebouwing is toegelaten.

1.5 Grootschalige infrastructuur
Onder grootschalige infrastructuur worden provinciale wegen en primaire waterkeringen verstaan.

1.6 Kleinschalige zonneparken
Parken met collectoren voor warmteopwekking of panelen voor elektriciteitsopwekking op daken met een totale oppervlakte van 100 m² tot 200 m².

1.7 Grootschalige zonneparken
Parken met collectoren voor warmteopwekking of panelen voor elektriciteitsopwekking op land met een totale oppervlakte van 200 m² of meer.

1.8 Achter de meter
Met zonnepanelen wordt decentrale elektriciteit opgewekt. Deze elektriciteit wordt aan de gebruikerskant van de elektriciteitsmeter op het net ingevoerd. Wanneer dit 'achter de meter' gebeurt, dan betekent dit dat altijd eerst de zelf opgewekte elektriciteit gebruikt wordt.

1.9 Landelijk gebied
Gebied buiten de steden en dorpen waar landbouw en natuur een belangrijke rol spelen. Buurtschappen en bebouwingsclusters behoren ook tot het landelijke gebied.

Artikel 2. Reikwijdte

Deze beleidsregels zijn van toepassing op:
2.1 Aanvragen voor collectoren voor warmteopwekking of panelen voor elektriciteitsopwekking op daken met een totale oppervlakte van 100 m² tot *200 m²;*

2.2 Aanvragen voor parken met collectoren voor warmteopwekking of panelen voor elektriciteitsopwekking op land met een totale oppervlakte van 200 m² of meer;

2.3 Aanvragen voor windmolens/windturbines op land.

Er wordt in dit beleidsstuk onderscheid gemaakt in:

2.4 Korte termijn: de ambitie van de gemeente Hulst om de huidige beschikbare netcapaciteit te benutten met zonne-energieprojecten;

2.5 Lange termijn: de ambitie om meer duurzaamheidsinitiatieven toe te staan wanneer de netcapaciteit van de gemeente Hulst is vergroot.

Artikel 3. Afbakening stedelijk gebied en buitengebied

3.1 De begrenzing stedelijk gebied en buitengebied is vastgelegd in de geldende Omgevingsverordening Zeeland.

Artikel 4. Randvoorwaarden collectoren voor warmteopwekking of panelen voor elektriciteitsopwekking op dak
4.1 Het plaatsen van zonnecollectoren of zonnepanelen op dak moet worden uitgevoerd conform de geldende wet- en regelgeving;

4.2 Omwonenden moeten kunnen participeren en investeren in het project, maar het is niet noodzakelijk voor de uitvoering. Deze mogelijkheid moet tijdig en duidelijk kenbaar worden gemaakt.

Artikel 5. Randvoorwaarden voor parken met collectoren voor warmteopwekking en/of panelen voor elektriciteitsopwekking op land
5.1 Zonneparken dienen te worden aangelegd in het buitengebied en/of op een bedrijventerrein;

5.2 Zonneparken dienen in het buitengebied te worden aangelegd op of aangrenzend aan gronden die bestemd zijn voor grootschalige infrastructuur of stortplaatsen;

5.3 Zonneparken mogen enkel worden aangelegd op gronden met een agrarische functie wanneer is aangetoond dat locaties zoals genoemd in artikel 5.2 reeds zijn ingevuld én voldaan kan worden aan de voorwaarden genoemd in de Omgevingsverordening Zeeland;

5.4 De verlening van de omgevingsvergunning voor het plaatsen van een zonnepark op land leidt niet tot onevenredige aantasting van de gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen;

5.5 Zonneparken worden landschappelijk ingepast in de omgeving in samenspraak met een landschapsarchitect. De inpassing dient ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de gemeente. De landschappelijke inpassing dient met opgaande streekeigen beplanting te worden aangelegd;

5.6 Zonneparken worden gecombineerd met andere functies, bijvoorbeeld het creëren van extra flora en fauna, het plaatsen van bijenkasten ten behoeve van de bijenpopulatie of het laten grazen van vee;

5.7 De omgeving dient vooraf te worden betrokken bij de plannen, zodat in samenspraak met de bewoners een breed gedragen plan ontstaat;

5.8 Als de opgewekte energie niet volledig voor eigen gebruik (‘achter de meter’) wordt ingezet, moeten inwoners van de gemeente Hulst de kans krijgen om mee te doen en te investeren in het zonnepark. Deze mogelijkheid moet duidelijk worden gecommuniceerd.

Artikel 6. Randvoorwaarden kleine windturbines op land
In het landelijke gebied zijn meerdere kleine windturbines toegestaan onder de volgende voorwaarden:
6.1 Het is toegestaan om één of meerdere kleine windturbines per bouwperceel te realiseren;

6.2 Eén of meerdere kleine windturbine(s) mag het uitzicht op de openbare ruimte of het open landschap niet ernstig belemmeren of ontsieren;

6.3 De realisatie van één of meerdere kleine windturbine(s) mag de cultuurhistorische waarden van een gebied niet aantasten (Staats-Spaanse linies, beschermd stadsgezicht, monumentale gebouwen);

6.4 Plaatsing van één of meerdere windturbine(s) vindt plaats op minimaal 50 meter afstand van een bouwvlak van een derde, uitgezonderd op een bedrijventerrein;

6.5 Er worden compenserende biodiverse maatregelen getroffen binnen één jaar nadat de kleinschalige windturbine(s) is/zijn gerealiseerd;

6.6 De windturbine(s) zijn ondergeschikt aan én afgestemd op de erfinrichting en de bebouwing;

6.7 De kleinschalige windturbine heeft een maximale tiphoogte van 23 meter;

6.8 Geproduceerde energie wordt achter de meter benut;

6.9 Kleinschalige windturbines worden uitsluitend binnen een bestaand bouwvlak gesitueerd;

6.10 Initiatiefnemer wint omtrent de aanvraag advies in bij de netbeheerder én ecologisch deskundige.

*B&W is bevoegd om met een omgevingsvergunning af te wijken wanneer de windturbine voor coöperatief eigendom en gebruik is bedoeld. De afstandseis van 50 meter vervalt indien minimaal **alle** omliggende percelen onderdeel zijn van de coöperatie.*

Artikel 7. Randvoorwaarden grote windturbines op land

7.1 Initiatieven met grote windturbines zijn in de gemeente Hulst op korte termijn niet toegestaan. Pas op de lange termijn zal worden gekeken naar initiatieven met grote windturbines.

7.2 Een omgevingsplan kan voorzien in de realisatie van een nieuwe windturbine, met een hogere tiphoogte dan 23 meter, binnen een globaal aangegeven windenergie concentratielocatie als bedoeld in de bijlage bij de geldende Omgevingsverordening Zeeland.